

A KÖZOKTATÁS KIALAKULÁSA TELEPÜLÉSÜNKÖN

1. Az evangélikus elemi népiskola

Tótkomlós község lakói, mindjárt 1746-ban, letelepedésük után, gondoskodtak egy iskola felállításáról. Mivel kizárólag evangélikus vallásúak voltak, evangélikus iskolát létesítettek. A legalapvetőbb tudnivalók átadása mellett a tanító legfőbb feladata az volt, hogy a gyermekeket az Isten félelmére és erkölcsös egyháztagokká nevelje.

1758-ig mindkét nemű gyermekek egy iskolába jártak. Ezután a megnövekedett létszám miatt, de a nevelés és tanítás eredményesebbé tétele érdekében is, a fiúkat és a leányokat külön osztályba osztották be.

Ebben a korban, az iskolákban a maihoz mérhető rendszeres tanításról még nem beszélhetünk. A vallástan, az írás, olvasás, számolás és éneklés mellett, a tanítás legfeljebb a gyakorlati életre terjedt ki, főleg a házkörűli és a mezi munkák megismertetésére szolgált.

A letelepedés után harminc évvel, 1776-ban a gyermeklétszám megemelkedése miatt 1831-ben az egyház felépítette a negyedik iskoláját. A gyermekek tanítása a négy iskolában folyt a nagyobb leányok és kisebb leányok, valamint a nagyobb fiúk és a kisebb fiúk csoportjaiban. A tanítók járandósága lényegesen nem különbözött egymástól, csupán a több szolgálati évvel rendelkezők több készpénzt kaptak, s többször rendeztek részükre offertóriumot a nagyobb egyházi ünnepeken.

Az 1840-es évek elején mind szélesebb körben, megnövekedett gonddal kezdték tanítani az iskolákban a magyar nyelvet. Ebben az időben, az alsóbb osztályokban az olvasást szlovák és magyar nyelven oktatták. Anyanyelven folyt az írás, a számolás, éneklés, a bibliai történetek, a káté, a példabeszédek, szentírási idézetek és a természetrajzi alapismeretek oktatása. A magasabb osztályokban a hittan, a reformáció története, Magyarország földrajza és történelme, a természettan és verses egészségtan oktatása folyt. Egyre nagyobb lett a megtanítandó anyag.

Az 1848/49-es szabadságharc utáni időben, különösen az osztrák hatóságok közegeinek nyomására, mind szigorúbban vették a mi hatóságaink is a gyermekek beiskoláztatásának szükségességét, minden hat éves gyermeknek az iskolába való beíratását. A hanyag szülőkre szigorú büntetést szabtak ki. Ennek hatására a tanulók létszáma hirtelen megemelkedett. Az iskolafenntartó egyháznak ismét új iskolákat kellett építenie. 1857-ben felépült a hatodik, a bánáti iskola.. 1870-ben pedig az Olajmalmi iskola kezdte el működését.

Az egyház vezetősége ebben az időben is nagy gondot fordított a tanulók gyakorlati oktatására. 1856 őszén az egyház a faiskola területét az iskola részére kimérte. Az 1868.

XXXVIII. Közoktatásügyi törvény betűjét és szellemét az egyház vezetősége anyagi lehetőségeihez képest igyekezett megvalósítani. A törvény által ismertetett és ajánlott segédeszközöket beszerezte, és megszervezte a törvény útmutatása alapján a gazdasági ismétlő iskolát. Az iskolát 12-15 éves gyermekek látogatták. Az iskolába járó tanulók száma az 1876-ban összesen 778 volt..

A gyermekek, főleg a leányok, Szent Mihály nap körül, a fiúk, különösen a nagyobbak, csak október végén, egyesek csak újév körül kerültek az iskolába. A tanév szeptember elején kezdődött, a nyári vizsgákat május végén, a későbbi években június elején tartották. Az iskolai mulasztások leggyakoribb okai a temetések, lakodalmak, disznótorok, a mezei munkák; télen meg a nagy sarak, hóesések, különösen a tanyákról bejáró gyermekeknél. A nagy tanulói létszámok mérséklésére az ev. egyház a község felső végén, 1884. évben új iskolát emelt. 1890-ben pedig, a Mezőhegyesi út mellett fekvő üres telken felépült a kilencedik (az ún. alsóvégi) iskola.

1. ábra Leányosztály az 1936-37-es tanévben a Mezőhegyesi úti iskola udvarán

Forrás: (Tótkomlói Digitális Archívum, vezet: Dr. Kancsó János)

Az egyház a fokozott iskolaépítések mellett sem tudott a tanügyi törvényeknek eleget tenni: az osztálylétszámok így is magasak voltak, az iskolánkénti 80-as létszámok még sokáig fennmaradtak. A megye közigazgatási bizottsága a királyi tanfelügyelőn keresztül több ízben is felszólította az egyházat az iskolák zsúfoltságának a megszüntetésére. Az evangélikus iskolahálózat teljes kiépítése 1895-re fejeződött be.

A teljes képhez tartozik, hogy ebben az időben az evangélikus, a római katolikus és az izraelita egyház iskolájával együtt a községben már 12 iskola működött. Ez komoly fejlődést

jelentett a népnevelés szolgálatában. A katolikus és az izraelita egyház iskolájában a tanítás magyarul folyt, de a magyar nyelv oktatása az evangélikus iskolákban is egyre szélesedett. Évről évre több tantárgyat oktattak magyarul.

Az evangélikus iskolák szelleméről Gajdács Pál evangélikus lelkész Tótkomlós történetében írja, hogy „...itt a gyermekek nemcsak hű egyháztaggokká, hanem a hazának hű fiaivá és leányaivá is neveltetnek, mire nézve a tanítóknak úgy egyháziassága, mint kifogástalan hazafiassága biztos kezességet nyújt.”

1899-ben az ev. iskola tanulóinak létszáma elérte az 1235 főt. Egy-egy tanítóra 95 gyermek jutott.

Az idő haladtával gondot okoz – különösen az őszi és a tavaszi munkák idején – a tanulók gyakori távolmaradása az iskolából. Ennek egyik oka az, hogy a szülők tekintélyes része családotól messzi vidékre (Dunántúlra) kénytelen menni kenyérkeresetre.

1930. szeptember 1-jén megnyitotta kapuit az új két tantermes bánáti iskola.

1941-1942-ben a VKM rendelet értelmében minden iskolafenntartó tartozik a VII. és VIII. osztályt bevezetni. Az iskola VII. osztálya 1941. szeptember 1-jén a VIII. osztály pedig 1942-ben nyílik meg.

2. A Római Katolikus Iskola

Az iskola az 1894/95. tanévben egy bérbe vett házban nyílt meg, 27 tanuló járt ebben az első tanévben az iskolába. A komlói római katolikus hívek zömét a cigányok képezték, s közülük csak igen kevesen küldték gyermekeiket iskolába. Az iskola egy tanerős, osztatlan volt. Az iskolába csekély számban más vallású tanulók, főleg evangélikusok és zsidók is jártak. Az 1896/97-es tanévben felépült az imaház, mely az iskolának is helyt adott. A tanulók létszáma fokozatosan emelkedett. A római katolikus templom felépítése után, 1938-tól az épület már csak a tanítás célját szolgálta. 1948-ban az iskolát államosították, majd lebontották.

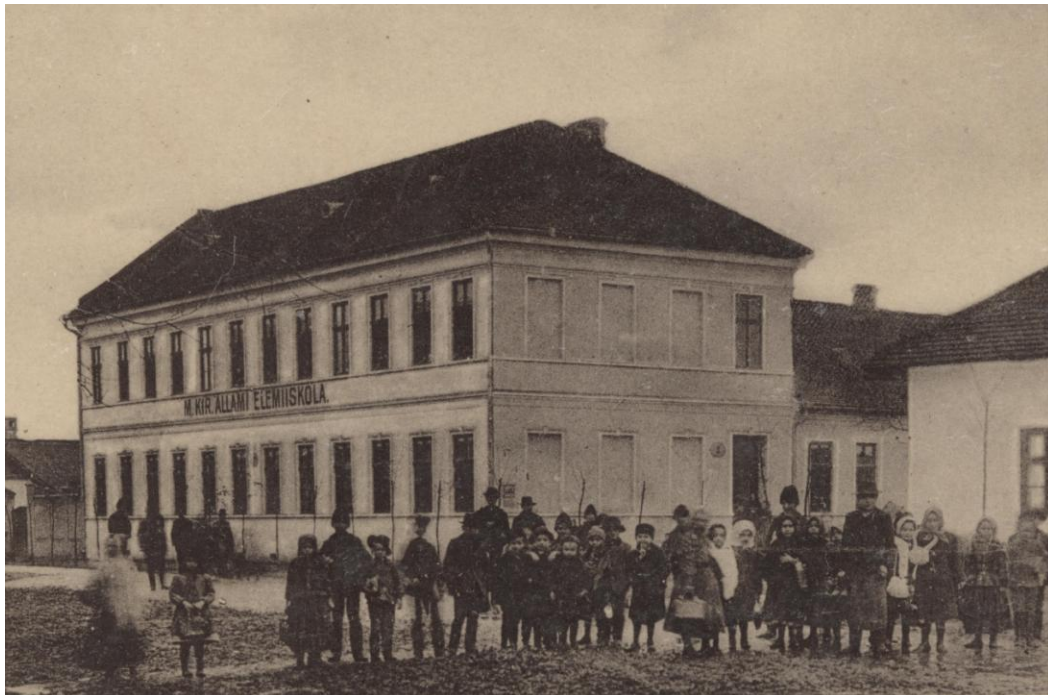
3. A Tótkomlói Izraelita Iskola

A zsidók Tótkomlóson az 1848/49-es forradalom és szabadságharc után kaptak letelepedési engedélyt. 1854-ben építették fel imaházukat, mely egyben az iskolának is helyet biztosított. Mivel az iskola a törvényes követelményeknek nem felelt meg, azt a vármegyei közigazgatási bizottság zugiskolának minősítette és bezáratta. Az 1884-ben új imaházat, iskolát és tanítói lakást építtetett fel a hitközség. Az iskolába 1896-ban 30 tanuló járt. Az iskola 6 osztályos, vegyes nemű iskolaként működött, általában 25-30 tanulóval.

1923-tól 1925-ig még folyt a tanítás. 1925-ben megszűnt az iskola, mivel az V.-VI. osztályos tanulók csaknem teljes létszámban a polgári iskolába iratkoztak be.

4. Az állami elemi népiskolai oktatás

Tótkomlós község képviselőtestülete 1903. évi november hó 15-én 28. szám alatt hozott törvényhatósági jóváhagyással ellátott képviselőtestületi határozatában megajánlott hozzájárulásokat elfogadván, magyar tannyelvű állami elemi népiskola felállítását határozta el hat tanteremmel és hat tanerővel.

2. ábra Magyar Királyi Állami Elemi Iskola

Forrás: (Tótkomlói Digitális Archívum)

A község az állami elemi iskolával kapcsolatosan a szervezendő gazdasági ismétlő iskola céljaira megfelelő gyakorló területet adott és az ismétlő iskola összes dologi kiadásait is felvállalta. Az iskola 1909. évi szeptember hó 1-jén kezdte meg működését. Hat tanterme kevésnek bizonyult, ezért 1932-ben az udvar felőli részen felépült a hetedik tanterem is. Az előljárást ezt az állami iskolának átengedte.

Az állami elemi népiskola az 1925. évben beindult polgári iskola számára 2 tantermet biztosított tanulóinak elhelyezésére mindaddig, amíg a polgári iskola tanulói 1928-ban be nem költöztek iskolájuk új épületébe.

5. Középszintű oktatás

A Tótkomlói Állami Polgári Fiú- és Leányiskola a községi képviselő-testület 1925. július 14-i határozatával polgári fiú- és leányiskola létesítését határozta el.

A határozat kimondta: A község minden társadalmi rétege elodázhatatlannak látja azt, hogy a község lakossága kulturális színvonalának emelése, valamint a szakszerű és jövedelmező gazdálkodás irányelveinek elsajátítása érdekében egy 4 osztályú mezőgazdasági jellegű fiú- és leányiskola létesíttessék.” Határozat született arról is, hogy az új intézmény részére iskolaépületet kell felépíteni, amelynek várható költsége 44 ezer dollár lesz, és erre a képviselő-testület kölcsönt vesz fel.

Az iskola megalapításával a Komlóiak régi álma teljesült: a község középszintű tanintézetet kapott. A képviselő-testület az iskola részére 35 kat. hold területű szántóföldet mintagazdaság céljára azzal a szándékkal ajánlott fel, hogy a polgári iskolánál alkalmazandó mezőgazdasági szaktanerő útmutatása mellett a polgári iskola tanulói, valamint a község kiscgazda közönsége az okszerű gazdálkodás alapelveit olyan területű gazdaságban sajátíthassák el, amely az itteni átlagos gazdasági állapotnak megfelel.

3. ábra A régi iskolaépület bejáratát díszíti ez az emléktábla

Forrás: (Lehoczki Katalin felvétele)

1925 szeptemberében az állami iskola két „kölcsönkért” tantermében 1 fiú és 1 leány osztállyal, összesen 65 tanulóval megkezdődik a tanítás. Az osztályok elhelyezési nehézségei

1928-ban oldódtak meg, amikor a polgári iskola épülete teljesen elkészült. Addig az oktatás az állami iskola két termén kívül bérelt, szükségtermekben folyt.

Az iskola létesítésének nagy jelentősége volt a község közművelődése szempontjából. A tanulók szakoktatásban is részesültek, sokirányú alapos képzést kaptak. Mind az ipari, a mezőgazdasági, a kereskedelmi pályákon, mind az egyes hivatalokban elmélyültebben, szélesebb látókörrel tudták munkakörüket betölteni. Az iskola nagy segítséget jelentett a tanulók számára a továbbtanulást, a szellemi pályán való előbbre jutást illetően is. Ez a szülők számára is előnyt jelentett. Több szegényebb sorsú szülő iskoláztathatta a gyermekét.

Ugyancsak nagy jelentősége volt az iskolának abból a szempontból is, hogy az iskola előnyeit nemcsak a helybeli, hanem a környező községek tanulói is ki tudták használni. Több osztályban ezeknek a tanulóknak a létszáma elérte vagy meghaladta a helybeli tanulók 50%-át. Igaz barátság, egész életre szóló kedves emlékek sokasága alakult ki, erősödött meg az egyes települések tanulói között. Az iskola felszereltsége az akkori viszonyoknak megfelelően a legmodernebb volt. A tanári kar már abban az időben sokat valósított meg a szakrendszerű oktatásból. Ezt elősegítette a rajzterem, a kémiai, a fizikai szertár felszereltsége. Ezeket az órákat a tanárok a szaktantermekben, ill. a szakszertárakban tartották. A gyakorlati életre felkészítő oktatás folyt a mezőgazdasági és kertészeti ismeretek óráin. Az iskolához 1054 négyszögöl nagyságú gyakorlókert is tartozott. A növendékek a konyhakerti növények, a zöldségfélék termesztése mellett megtanulták a gyümölcsstermesztés legfontosabb alapjait is. A III. és IV. osztályos tanulók, a nyári tanítási szünet alatt is, heti beosztás szerint végezték el a szükséges kerti munkákat. A tanintézet önálló faiskolával is rendelkezett. Ebből is láthatjuk, hogy az iskola erősen mezőgazdasági irányultságú volt. Ennek ellenére a közismereti tárgyak oktatására is nagy gondot fordított. A polgári iskola az évek folyamán, tanulmányi téren, és létszámának tekintetében egyaránt szépen fejlődött. A második tanévben 106 az iskola fennállásának hatodik esztendejében, 1931-ben már 221 tanulója volt.

Az iskola tantestülete felismerte a kezdeti nehézségeket. Az 1926. évi június 16-iki tanévzáró értekezlet jegyzőkönyvében többek között a következőket olvashatjuk: „Nem szabad szem elől tévesztenünk, hogy mivel az osztályozás értéke még nem közismert, az egyes esetleges neheztelések az új iskola rovására menjenek. Tótkomlóson nem azt jelenti a polgári iskola, mint más helyen. Vállaljuk egy pár évig, hogy az I. és II. osztályban kemény munkát kell végeznünk; nehezebbet, mint az ország bármelyik polgári iskolájának tantestületében.” Krompaszky Ede igazgató, aki előzőleg sok más helyen is működött, megállapította, hogy a mi iskolánk az első évben, a tudás tekintetében nem csak elérte az

országos szintet, de a magatartásban, a fegyelemben azt felül is múlta. Tótkomlós községnek minden joga meglesz ahhoz, hogy iskolánkra büszke legyen.

4. ábra Az egykori Polgári Fiú- és Leányiskola végzős osztálya a 30-as évek végéről

Forrás: (Tótkomlói Digitális Archívum)

Az iskolában a szülői értekezletek igen látogatottak voltak. A szülők élénken érdeklődtek az iskola munkája és gyermekeik eredményei iránt. Az egyéni tehetség fejlesztésére, a növendékeknek a vallásos, hazafias ünnepélyeken, a különböző ifjúsági egyesületekben való szereplése bő alkalmat adott. A szegény sorsú, de jó előmenetelű és magaviseletű tanulók segélyezésére a tandíjmentesség intézménye szolgált.

Az iskola épülete Czéh Kálmán építész tervei szerint 10899 m²-es alapterületű telken épült fel. A beépített rész 996 m².

5. ábra Az egykori Polgári Iskola épülete

Forrás: (Tótkomlói Digitális Archívum)

Az építési vállalkozó az iskolát 1927. évi november 25-én adta át. Az iskola tanulói és tanári kara 1927. december elején vették birtokukba az új intézményt. Az iskolaavatási ünnepséget 1928. június 17-én rendezték meg.

A háború után a tanulók szociális összetétele megváltozott. Az iskolák kitérték a kapuikat a széles néprétegek előtt.

1945 szeptemberétől az induló osztályok már, mint általános iskolai osztályok működtek, a polgári iskolai osztályok fokozatosan kifutottak, az utolsó 1948-ban.

A polgári iskolán belül már 1945-ben, a magyar osztályokkal párhuzamosan szlovák nyelvű osztályok is indultak, amelyekből szlovák tagozat alakult ki. A magyar-szlovák lakosságcsere után a polgári iskolai szlovák osztályok is fokozatosan megszűntek, a szlovák oktatás a szlovák tannyelvű általános iskolára korlátozódott.

6. Községi iskola

1887-ben a község is állított fel elemi iskolát. Ez az iskola azonban az 1909. évben megszűnt, ill. beolvadt az akkor létesített állami iskolába.

7. Analfabéták oktatása

A község előljárósága az iskolákkal karöltve mindig nagy gondot fordított az írástudatlanok, az analfabéták képzésére is. Legtöbbször a szegénységük miatt nem tudtak tanulni, különösen a nagy családokban élők, ahol a megélhetéshez a gyermekek munkájára is szükség volt.

Az analfabéták oktatása 1910-ben indult meg. Az I. világháború után, különösen a nagy világgazdasági válság idején az életkörülmények megnehezedtek. A szülők nem bírták eltartani gyermekeiket, így többjüket liba és disznópásztoroknak, cselédeknek adták ki módosabb gazdákhoz. Az oktatás terén visszaesés következett be. A szolgálatra kiadott gyermekek tanulásával, iskoláztatásával, a gazdák nem sokat törődtek, azok elmaradtak az iskolából. Az írástudatlanok száma így megemelkedett.

A háború után, 1945-től az állam gondoskodott az írástudatlanság felszámolásáról.

8. A Jankó János Általános Iskola

1945 őszén a polgári iskolában már általános iskolai oktatás kezdődött, osztályai a következő években fokozatosan felváltották a polgári iskolai osztályokat. 1948-ban az utolsó osztállyal a polgári iskolai oktatás megszűnt.

6. ábra Az egykori Polgári Iskola épülete

Forrás: (Bohács Béla)

A községi képviselő-testület 73/1948.sz. határozatával mondta ki egyhangú döntéssel az iskolák államosításának helyi megvalósítását. Az államosított általános iskola nagy létszámú volt, ezért 1948 őszén két intézményre bontották. A volt polgári iskolában az I. számú általános iskola működött. A volt állami elemi iskola épületében alakult meg a II. sz. iskola. A két intézmény a külterületi iskolák tanulóival együtt közel 1000 fős.

Az 1962/63-as tanévre 1089 tanuló iratkozott be. Három tanterem hiánya miatt 6 alsó tagozatos csoport, váltakozó tanításban vett részt, havonkénti váltásban.

1972 decemberében a helyi párt és állami vezetés határozatot hozott egy 6 tantermes iskola építésére. Helyi erőforrásokból, a „Két nap az iskoláért” elnevezésű lakossági hozzájárulásokról, valamint megyei központi támogatásból 1973 októberében megkezdődött az iskola építése. A négy és félmillió forint értékű épület ünnepélyes átadását 1975. augusztus 20-án tartották. A szükségtantermek megszűntek, váltakozó tanításra sem volt már szükség.

Az iskola fennállásának 50. évfordulójára Emlékkönyv készült. Ebben az iskola akkori és volt nevelőinek, tanítványainak visszaemlékezései mellett az iskola történetéről, tantestületéről, eredményeiről szóló írások találhatók. A jubileumi ünnepségen sokan vettek részt a volt tanítványok közül is. Az iskola felvette Tótkomlós szülöttének, Jankó János rajzoló- és festőművésznek, a magyar karikatúra megteremtőjének nevét.

Az orosz helyett idegen nyelvként az angol, majd a német nyelv oktatását vezették be. Evangélikus, katolikus és református hitoktatás kezdődött az iskola falai között.

9. A gimnázium létrehozása

Az országos iskoláztatási iskolafejlesztési program részeként 1963 őszén indult meg – a magyar tannyelvű általános iskolával közös igazgatásban – két első osztállyal az általános gimnázium. Az iskola új elnevezése Általános Iskola és Gimnázium lett.

Az iskolafejlesztési program megvalósítását a helyi igények is indokolták. Évek óta sokan jártak Orosházára középiskolába, illetve kollégistaként a megye más településein tanultak tovább. A község kulturális, gazdasági élete több érettségizett fiatal tudását igényelte. A középiskola létesítésével továbbtanuló fiatalok egy része most helyben tanulhatott, s így a fiatalok elvándorlása a községből csökkent.

A gimnázium három alkalommal indított párhuzamos osztályt, a többi esetben évfolyamonként egy-egy működött.

A külterületi iskolák körzetesítésével és a gimnázium belépésével nőtt az intézmény tanulóinak létszáma. Az osztályok számának növekedése zsúfoltságához és az oktató-nevelő munka személyi és tárgyi feltételeinek rosszabbodásához vezetett. Főleg a tanteremhiány

okozott súlyos gondokat, mivel a központi épületen kívüli osztálytermek egy része csak szükségstanterem volt. Így egyre sürgetőbbé vált egy új iskola megépítése. Az igazgatóság szorgalmazta a taneszközök nagyobb arányú beszerzését, valamint az idegen nyelvi oktatás szélesítését is. A kötelezően tanított orosz nyelv mellett, második idegen nyelvként a latint, az angolt, a németet, sőt egy osztályban a szlovák nyelvet is tanulták a középiskolások.

Az 1960-as évek elejének oktatáspolitikai koncepciója az érettségizettek számának maximális emelése, a kisközségi iskolák létrehozása, az általános iskolával közös igazgatású gimnáziumok működtetése, az 1970-es évek elejére megváltozott. Először az életképtelen iskolák szűntek meg, majd adminisztratív úton megszüntették azon közös igazgatású iskolákat is, amelyekben a személyi, tárgyi feltételek optimálisak voltak, beiskolázási gondokkal nem küszködtek, eredményesen működtek.

A Békés megyei Tanács 1974. szeptember 26-i ülésén határozta el a tótkomlói általános gimnázium fokozatos megszüntetését. Így 1977 nyarán a IV. osztály kifutásával a középiskola megszűnt, s így a megye közös igazgatású iskolái közül az utolsók között fejezte be a működését.

A megszüntetés ténye érzékenyen érintette a tantestületet, a középiskolai tanárok egy része eltávozott a községből. Az általános iskolában végzett tanulók, körében újra felmerült a más helységben való továbbtanulás szükségessége. A község kulturális és sportéletében is megmutatkozott a gimnázium hiánya.

10. A középfokú oktatás újraindítása: 1992-ben.

Az egyetemet végzett szakos nevelők egy része a gimnázium megszűnése után is a községben maradt. A felnőttképzés még tovább folytatódott.

A rendszerváltás után az önkormányzatok létrejöttével a helyi közigazgatás hatásköre bővült, az oktatásirányítás központi koncepciója jobban engedte az addigi merev iskolaszervezet átalakítását. Az oktatási intézmények állami támogatása ugyan serkentette az iskolákat a nagyobb tanulólétszámok felvételére, de a kollégiumi helyek biztosításában és fenntartásában elsősorban vonzáskörzetük tanulóira számítottak. Ebből adódóan a nyolcadik osztályos tanulók és szüleik egyre nehezedő beiskolázást tapasztaltak. Az iskolavezetés a tantestülettel egyetértésben kísérletet tett a 8 osztályos általános iskola merev keretének megváltoztatására és a középfokú oktatási intézmény létrehozására, de a 6 osztályos alap és 6 osztályos gimnázium, vagy a 4 osztályos alap és a 8 osztályos gimnázium beindításának számos akadálya merült fel. Ezért legcélszerűbbnek látszott a hagyományos, már bevált 4 osztályos gimnázium megalapítása.

Az önkormányzat 1992. január 13-án az 1/1992-es számú testületi döntésével – mondta ki a gimnázium létesítését. 15 évnyi szünet után Tótkomlósnak ismét lett középiskolája! A képviselő-testület gondoskodott az iskolaépület bővítéséről is. A középiskolai oktatás 1992 szeptemberében 24 tanulóval újraindult.

Az órák szakos ellátását az eddig általános iskolában tanító középiskolai nevelők (Hegedűs Katalin, Majláth Imre, Motyovszkiné Udvaros Ida), a felvett új középiskolai tanárok, valamint az általános iskolában működő, jó szakmai felkészültségű nevelők látták el.

Az induló első osztályt a 6 tantermes iskolában helyezték el. A felsős osztályok egy része is ebben az épületben tanult. Az épület belső átalakításával, egy számítógépes tantermet is berendeztek. Megkezdődött a gimnáziumi oktatáshoz alapvetően szükséges szemléltető eszközök beszerzése is. 1993. szeptember 2-a nagy esemény volt nemcsak a tantestület, hanem az egész település életében is. Ekkor adták át ünnepélyes keretek között az új iskolaépületet.

Az új létesítménnyel a 6 tantermes iskola 10 tanteremmel, 2 nyelvi laborral, egy díszteremmel, egy tanárral és 3 irodahelyiséggel bővült. A tárgyi feltételek is lényegesen javultak.

A gimnázium 18 éves fennállása és újraalapítása nagyban hozzájárult Tótkomlós és környéke kulturális életének gazdagításához. Remélhetőleg a továbbiakban is sok helybeli és vidéki tanuló számára biztosít majd továbbtanulási lehetőséget.

7. ábra Az új épület

11. A középiskolai felnőttoktatás

1963-ban a gimnáziumi oktatás beindulásával egy időben, két osztályban 50 hallgatóval kezdte meg működését a Dolgozók Általános Gimnáziumának Esti Tagozata. Néhány éves szünet után, 1973-ban levelező tagozatként újraindult a gimnáziumi felnőttképzés. Az 1976/77-es tanévben a gimnáziumi oktatás ugyan megszűnt, ennek ellenére a felnőttoktatás tovább folytatódott. 1985-ben az alacsony érdeklődés miatt már nem indult új osztály. A nappali tagozatos képzés újraindításával felmerült a felnőttoktatás újakezdésének gondolata is, mivel a személyi és tárgyi feltételek ismét adottak lettek. Így 1993 szeptemberében 38 hallgatóval ismét megkezdődött az oktatás a gimnázium levelező tagozatán.

12. Kollégium

Az Általános Iskolai Diákotthonot a körzetesítés szellemében hozták létre 1966-ban. Két főhivatású nevelővel és öt fős technikai személyzettel kezdte meg működését. 1969. szeptember 1-től 100 férőhelyesre fejlesztették, tanulószobával és konyhával bővítették. A fejlesztést követően 4 főhivatású nevelőt és 8 technikai dolgozót alkalmaztak. A külterületi iskolák körzetesítésének befejeztével 4 tanulócsoporthal és közel 100 tanulóval működtek. A tanyák fokozatos megszűnése a diákotthonos tanulói létszám csökkenését vonta maga után. Jelenleg egy tanulócsoporthal működik. A gimnáziumi oktatás újraindítása óta középiskolás tanulók is helyet kapnak a diákotthonban, ezzel aktívvá és mozgalmasabbá téve a diákotthon életét.

ISKOLÁNK NÉVADÓJA: JANKÓ JÁNOS

A karikatürisztikus rajz műfajának magyarországi megteremtője és a romantikus zsáner képviselője 1833-ban Tótkomlóson született. 1845-től a szarvasi gimnázium tanulója volt. 1855-től a fővárosban letelepedve Marastoni Jakab festőiskoláját látogatta. Első életképeit a Barabás által meghonosított magyar népies életkép és a bécsi Rahl művészi dekorativizmusának hatása alatt festette.

Jankó János: A népdal születése

Jankó János: Csokonai a lakodalomban

Jankó János: A falu szépsége a tánc

Jankó János a Jókai Mór által 1858-ban alapított Üstökös című. élclap hivatalos rajzolója volt, emellett dolgozott a Vasárnapi Újságnak és más újságoknak is. 1862-ben Bécsben folytatta tanulmányait. Először Karl Rahl iskolájába iratkozott be, majd 1864-1866-ig a bécsi Képzőművészeti Akadémia előkészítő osztályába járt. 1866-ban visszatért Pestre, s a biztos megélhetés reményében a Bolond Miksa című. élclap illusztrátora lett. Kis időn belül több különböző pártállású élclap hivatalos rajzolójává vált. Szükségből mondott le festői ambícióiról, az élclapok sikerének köszönhetően azonban nevét megismerte az egész ország.

Majd négy évtizedes rajzolói munkássága nyomán meglevenedett a kiegyezés és elnyomatás korának minden lényeges közéleti eseménye.

Jankó János: Mihaszna András

1896-ban halt meg Budapesten.

Jankó János tiszteletére, halálának 100. évfordulója alkalmából iskolánk Országos Középiskolai Karikatúra-pályázatot hirdetett. Azóta minden évben hirdetünk pályázatot, a beérkező alkotásokból kiállítást rendezünk.

Igyekszünk olyan témát választani, amelyik az adott évhez kötődő eseményt mutat be, vagy olyat, amelyik a diákok közvetlen környezetét igyekszik bemutatni. Eddig a következő témákban pályázhattak az ifjú karikatúristák:

- 1) 1996-ban: A középiskolai élet karikatúrája
- 2) 1997-ben: A szabadidő helyes eltöltése diákszemmel
- 3) 1998-ban: Káros szenvedélyek elleni küzdelem
- 4) 1999-ben: Dolgos hétköznapiak az iskolában
- 5) 2000-ben: 2000, ahogy én látom'
- 6) 2001-ben: Ezeréves magyar államiság
- 7) 2002-ben: Ép testben épp hogy élek (az iskolai sportélet)
- 8) 2003-ban: Európa, figyelem! Jönnek a magyarok!?
- 9) 2004-ben: A Földön kívül is van élet
- 10) 2005-ben: Génmanipulált élővilág a jövőben
- 11) 2006.-ban: Csernobil után 20 évvel
- 12) 2007-ben: Ilyen az ideális jó gyerek!
- 13) 2008-ban: Dolgos hétköznapiak az iskolában
- 14) 2009-ben: A környezetszennyezés veszélyei
- 15) 2010-ben: Ép testben ép lélek (Egészséges életmód)

